

Anna, mama van Mona

Mona loopt thuis al weken met haar boekentasje te 'oefenen', maar ik zie dat eigenlijk helemaal niet zitten. Niet zij, maar ik, de mama, zie op tegen die eerste schooldag. Mona is er nochtans aan toe. Bij haar onthaalmama is ze nu de oudste. En thuis heeft ze ook enkel een babyzus. Als we 's zondags gaan zwemmen, zoekt ze direct contact met kindjes van haar leeftijd of zelfs met grotere kinderen. Ik kan dus wel zien dat ze klaar is voor de volgende stap. Maar naar school gaan? Dat is wel ineens heel veel verandering. Mijn kind gaat daar verloren lopen...

"Opruimen, opruimen, we ruimen alles op!" Mona heeft me dat geleerd. Zo doen ze het ook in het kleuterklasje. Ze zingen dat lied en meteen weten al die kleintjes wat ze moeten doen. Ongelofelijk toch wat die juffen gedaan krijgen: de gekleurde bollen op de speelplaats, de kring, Charlotte de klasmascotte... Het is alsof Mona nooit anders gekend heeft. Als ik haar 's ochtends breng, sta ik daar nog te zwaaien als zij al lang niet meer omkijkt!

Het Gemeenschapsonderwijs is het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

Onze scholen hebben hetzelfde pedagogisch project – een kwaliteitslabel als het ware – maar kunnen eigen klemtonen leggen waarmee ze inspelen op de lokale situatie.

Het Gemeenschapsonderwijs vangt kinderen op vanaf de geboorte: er zijn kinderdagverblijven, kleuterklassen, lagere scholen, secundaire scholen (ASO, technisch, beroeps, kunsthumaniora). Er is buitengewoon onderwijs en er zijn centra voor leerlingenbegeleiding.

De kwaliteit van het onderwijs staat buiten kijf. Er wordt voor voortdurende bijscholing gezorgd. De modernste, pedagogisch verantwoorde middelen staan ter beschikking.

De leerlingen krijgen een brede opvoeding, omdat het belangrijk is dat zij zelf keuzes kunnen maken en respect hebben voor dat waar zij niet voor kiezen.

De eerste stap

De ouders van Mona, Maud en Kasper hebben voor hen een school van het Gemeenschapsonderwijs gekozen.

Ze willen Mona, Maud en Kasper laten opgroeien tot zelfstandige, sociale, creatieve, vaardige, ruimdenkende mensen. Zij hebben onze school het vertrouwen gegeven daarbij op te treden als partner. Wij zijn daar best trots op.

Carla, mama van Maud

Bart wil Maud straks naar school laten gaan. Ze is nu tweeënhalf. In theorie mag ze dus starten in de kleuterklas. Maar ik vind Maudje nog te jong. Ze is best wel handig, en ze praat zelfs al vrij aardig. Maar ze is helemaal nog niet sociaal. Ze is nog te druk bezig met zichzelf. Om dan in een groep te functioneren, daarvoor lijkt het mij nog wat vroeg.

Maud en Carol zijn onafscheidelijke vriendinnetjes, het is mooi om te zien. Toen, op die openklasdag, kon ik niet op tegen Juf Sophie en Bart. Ik heb me ervan laten overtuigen dat ik ongelijk had Maud nog langer thuis te houden. En inderdaad, met de juiste begeleiding worden kindjes op school sociale wezentjes. En babbelen doet ze nu nog beter dan ze al deed.

Michel, papa van Kasper

Hoe moeten we dat geregeld krijgen? Mijn vrouw is verpleegster en heeft heel onregelmatige uren. Kasper zou binnenkort naar school kunnen. Maar we hebben ook nog een baby van acht maanden. Ik zie me al van hot naar her rijden, brengen, halen... En eigenlijk zouden we Kasper in het begin ook nog het liefst maar halve dagen naar school laten gaan, hij heeft echt nog zo'n behoefte aan zijn middagdutje.

Ik heb geen idee hoe we zelfs ooit maar hebben kunnen denken dat onze kinderen zich maar zouden moeten aanpassen aan het hectische schoolleven. De school is er precies vóór de kinderen. En we hebben inderdaad de oplossing gevonden waar we allemaal beter van worden: Kasper gaat 's ochtends naar de kleuterklas, hij eet er zijn patatjes en dan wordt hij naar het kinderdagverblijf gebracht. Daar mag hij meteen zijn nestje in voor zijn middagdutje. Kleine Kato hebben we uiteraard ook meteen daar laten opvangen. Na het werk haal ik twee tevreden kindjes op!

Gemeenschapsonderwijs